

Teddy PENDERGRASS

De zwarte Amerikaanse zanger Teddy Pendergrass zingt zijn hele leven lang al. Hij werd geboren in Philadelphia op 26/03/1950, zong op jonge leeftijd gospel in de plaatselijke kerken en in de scholen waar hij studeerde. Zijn moeder trad op in nachtclubs, op 13 jarige leeftijd leerde hij zichzelf drum spelen en op 15-jarige leeftijd vormde hij zijn teen popgroep. Naar het einde van zijn tienerjaren speelde hij drum bij de groep The Cadillacs, en het was precies als deel van deze ritmesectie dat hij door Harold Melvin and The Blue Notes gerekruteerd werd. In 1970 verliet de leadzanger John Atkins deze groep, Harold Melvin vormde een nieuwe groep maar had ondertussen Teddy's vocale kwaliteiten opgemerkt, en vroeg hem om die plaats in te nemen.

Het is geen geheim dat Kenneth Gamble en Leon Huff van Philadelphia International Records, Marvin Junior van The Dells wilden voor hun platenlabel, maar deze groep zat onder contract bij Chess. Wanneer ze echter Teddy's baritonstem hoorden, boden ze The Blue Notes in 1971 vlug een platencontract aan. Met *I Miss You* kwam een regelmatige stroom van hitsingles uit de collaboratie tussen Pendergrass en Gamble & Huff op gang, zoals *If You Don't Know Me By Now* (genomineerd voor een Grammy Award), *The Love I Lost*, *Satisfaction Guaranteed (or take your love back)*, *Bad Luck*, *Wake Up Everybody* en 2 gouden albums, *To Be True* en *Wake Up Everybody*.

De groep werd bekend als Harold Melvin and the Blue Notes, featuring Teddy Pendergrass. Naast de 2 eerder vermelden, bestond de groep verder uit: Bernie Wilson, Larry Brown en Lloyd Parks.

Maar hoe meer succes de groep behaalde, des te hoger liepen de spanningen op tussen Melvin en Pendergrass. Teddy vond dat hij niet genoeg erkenning kreeg en verliet de groep in 1976. Hij begon een solocarrière. Zijn debuutelp *Teddy Pendergrass* (1977), evenals zijn 4 volgende elpees *Life Is A Song Worth Singing* (1978), *Teddy* (1979), *Teddy Live! (Coast to Coast)* en *T.P.* werden bekroond met platina. Uit zijn debuutelp kwamen de hitsingles *I Don't Love You Anymore*, *You Can't Hide From Yourself*, *The Whole Town 's Laughing at Me* en *The More I Get the More I Want*. Rond deze tijd begin hij met "Ladies Only" concerten, optredens alleen bestemd voor vrouwen, geruggesteund door The Teddy Bear Orchestra. Vrouwelijke fans krijgen bij de ingang lekstokken in de vorm van een teddybeer in witte chocolade (mm...). Teddy participeert ook in het Let's Clean up the Ghetto project, zowel in de bekende gelijknamige hit als in de week om de stad op te kuisen. De hitsingle *Close the Door* uit zijn 2de solo-elpee werd gebruikt in de film *Soup for One*, waarin hij tevens een klein rolletje had, en *Dream Girl* zong. *Teddy*, zijn 3de soloplaat, leverde de hitsingles *Turn Off the Lights* en *Come Go With Me* op. Uit *T.P.* kwam de hits *Can't We Try*, en het duet *Feel the Fire* met Stephanie Mills. *It's Time for Love* werd in de zomer van 1981 opnieuw met goud bekroond en bevatte de hit *I Can't Live Without Your Love*.

In 1979 won hij de American Music Award als Favorite Male Soul/R&B Artist. Verder werd hij 3 keer genomineerd voor een Grammy, verkoos Billboard hem in 1980 als "Best R&B Artist", kreeg hij een American Music Award voor beste R&B van 1978, beloonde Ebony magazine en het NAACP hem. De Philadelphia Music Foundation vereerde Teddy in 1989 met een Philadelphia Music Award voor "Best Urban Album". Een tijdlang overwoog men zelfs om hem de hoofdrol te geven in de film *The Otis Redding Story*.

Maar het noodlot sloeg toe op 18 maart 1982, wanneer hij met zijn Rolls Royce verwickeld raakte in een auto-ongeluk. Hij was verlamd vanaf zijn middel en zat voor de rest van zijn leven vast aan een rolstoel. Toch wilde hij niet opgeven. Hij verkreeg gedeeltelijk zijn mobiliteit. Sedert zijn ongeval, is hij één van de beste spreekbuizen geworden voor gehandicapten. Zo stichtte hij de Teddy Pendergrass

Education/Occupation Alliance for the Disabled, een Amerikaanse organisatie die opleiding, training en werkgelegenheid van mensen met ruggengraatbeschadigingen promoot. Philadelphia International bracht in de tussentijd twee albums uit, met niet eerder uitgebrachte songs, *This One's for You* (1982) en *Heaven Only Knows* (1983). In 1984 maakte hij zijn comeback met *Love Language*, een plaat die zelfs goud kreeg. Hierop zingt hij een duet met de debuterende Whitney Houston. Hij stichtte het Pendergrass Institute for Music and Performing Arts in Pennsylvania. Met Nick Ashford en Valerie Simpson zong hij vanuit zijn rolstoel in 1985 tijdens Live Aid. Verder maakte hij o.a. de lp's en cd's *Workin' it Back* (1985), *Joy* (1988, waarvan de titelsong twee weken op nr. 1 stond), en *A Little More Magic* (1993). In de tweede helft van de jaren '90 kon hij aan de slag bij het Surefire/Wind Up label. In 1996 ging hij met Stephanie Mills en BeBe Winans de boer op, met de gospel musical *Your Arms Too Short to Box with God*. Verleden jaar werd de verzamelaar *Greatest Slow Jams* uitgebracht. Hierop zijn de ballads uit de periode 1977-1982 terug te vinden, onder meer *Somebody Told Me* en *And If I Had* uit zijn debuutepée. Deze laatste song kwam voor in de film *Choose Me* uit 1985. Verder vind je uiteraard songs uit de periode toen men hem kende als "Teddy Pender the Female Bender".

Zijn stem bezorgt je koude rillingen. Dat hij zo'n ongeval overleefde is een mirakel, en dat hij na 2 jaar afwezigheid terug gouden platen maakte, is nog een groter mirakel. Het is werkelijk een testament van zijn muzikale capaciteiten en het bewijs dat zijn geloofsovertuiging hem erboven ophielp.

Truly Blessed is niet alleen de naam van de cd uit 1991, maar ook de titel van zijn autobiografie, die hij samen met Patricia Romanowski schreef. Hierna volgen enkele stukjes daaruit:

"Lying on his back, Jackie Wilson seemed hurt, but I saw him gesture to a guard to let a girl through the barrier. She fell upon him, wrapped her legs around his hips, and started rubbing her body against him. He was clearly enjoying it. From where I stood, I could have sworn they were actually making love as a throng of screaming, reaching women surrounded them. To say I couldn't believe my eyes begins to describe my reaction, an unfamiliar mix of awe, amazement and envy. On the one hand, I couldn't believe Jackie was getting away with this: He's really having sex on the floor of the Uptown! I thought. Man, I've gotta find a way to do this! If I had to name a single event that convinced me to become a singer, this was it."

"Between shows one night, I was standing outside the club we were playing, talking to a woman who was a dancer there. I was telling her how badly I wanted to sing and how I was thinking about quitting the Blue Notes to pursue that dream. Harold just happened to step outside about then and overhear me. Later he approached me and asked, 'Do you think you'd like to sing instead of playing drums? Because if you would, that's fine with me. I think you'd make a great singer.' "Singer? Damn! I couldn't believe my luck."

"As we were approaching the curve after crossing Wissahickon Avenue, something happened. I braked to slow the car, but it didn't respond. I instinctively gripped the wheel and hit the brake gain. Nothing. Then I heard a loud crash as we hit the metal guardrail. After that, I remember my head hitting the ceiling of the car, then a terrifying blur before the car came to a sudden, violent stop. . . . I was still sitting in the driver's seat, and my head was bent down in an odd position. I didn't know exactly what had happened, where I was, where the car was, or how it stopped. When I tried to move, nothing happened, and I was instantly overwhelmed by the wrenching fear that something was terribly wrong. When I tried to speak, my voice was so soft it was barely audible. No matter how hard I tried to speak louder, I simply couldn't. The early-spring

night was cool and strangely quiet. I could hear my heart pounding in my chest. This is all I can remember and all there is to say about the moment my life changed forever."

"I survived the depressions, the medical crises, the disappointments and hurts, but I didn't vanquish them. They'll be back. Before, I described living in a disabled body as being trapped in a carnival's haunted-house ride. I've been on it enough times now to have memorized the turns and dips, where the skeleton shakes and the werewolf howls. But the ride's still going and I'm still on it. Even God can't stop that. But I find faith in knowing that He didn't choose this path for me, and He is here beside me all the way."

Pendergrass woont nog steeds in een voorstad van Philadelphia met zijn vrouw Karen. Hij heeft drie volwassen kinderen, maar zijn stiefkinderen, zijn geadopteerde kinderen en zijn kleinkinderen wonen allemaal vlakbij. Maar Teddy weet ook dat zijn fans hem trouw gebleven zijn. Hij heeft daarover het volgende te zeggen:

"I am most appreciative of the loyal fans I have who have said, 'We don't care what happened, man, we want to hear or see you.' I'm so happy that I've been accepted in this industry. People are treating me as if I had never left the stage. I'm just glad that people are noticing and recognizing that something tragic did happen, but it doesn't prohibit you from moving on or doing things you've done before. I have a couple of friends who are disabled who are not getting the same attention. Everybody should recognize that we are movers, so open up the doors!"

- DISCOGRAFIE:

Teddy Pendergrass (1977)
Life is a song worth singing (1978)
Teddy (1979)
TP (1980)
Teddy Live! (Coast to Coast) (1981)
It's Time for Love (1981)
Ready for Teddy (1981)
This One's for You (1982)
Heaven Only Knows (1983)
Love Language (1984)
Workin' It Back (1985)
Joy (1988)
Truly Blessed (1990)
A Little More Magic (1993)
You and I (1997)
A Touch of Class (1998)
This Christmas I'd Rather Have Love (1998)
Teddy/It's Time for Love (1998)

- VERZAMELD WERK:

Teddy/This One's for You 1979)
Greatest Hits (1987)
Philly Years (1994)
Back to back hits (met Al Green) (1995)
The Best of Teddy Pendergrass (1998)
TP... Plus (1998)
Turn off the Lights: The Best (1999)
Teddy Pendergrass/Life is a song worth... (1999)
It's Time for Love/This One's for you (1999)

Best of Teddy Pendergrass (1999)
The Hits (2000)
Significant singles (2000)
Greatest Slow Jams (2001)
Very Best of... (2001)
Close the Door (2001)

• VERDER IS HIJ TERUG TE VINDEN OP DE VOLGENDE ALBUMS:

Harold Melvin & the Blue Notes (1973)
Phillysound – The Fantastic Sound of Philadelphia (1973)
Harold Melvin & the Blue Notes – Wake up everybody (1976)
Various Artists – Billboard Top Dance Hits (1976)
Let's Clean up the Ghetto – Philadelphia Int. All Stars (1976)
Let's Clean up the Ghetto/Live on Stage–
Philadelphia Int. All Stars (1976)
heruitgebracht op cd in 1993 (1976)
Blaxploitation/The Payback (1980)
Whitney Houston (1993)
Black gold (4 cd box) (1993)
Eddie Murphy – Love's Alright (1993)
Let 'em in – The soul of Philadelphia (1993)
Various Artists – Groove On! Vol. 3 (1996)
Various Artists – R&B: From Doo Wop to Hip Hop (1999)
Various Artists – Say It Loud! A Celebration of... (2001)
The Philly Sound 1966–76 (box) (2001)

• VIDEO:

Live In London (1982)

NB: blauwe titels bezit ik in mijn collectie.

Patrick Van de Wiele